

[Brixtofte]

derfor har vi altså en principielt helt anden holdning. Om arbejdstiden generelt skal ned-sættes på meget lang sigt, når vi har overstået denne krise – om 40-50 år – er så en anden sag, men indtil da er det vores opfattelse, at det skal overlades til den enkelte, om han eller hun ønsker at få nedsat arbejdstid. Omvendt, hvis der er nogen, der ønsker at arbejde over og vil knokle, hvorfor skal statsmagten gribe ind over for det, det må være op til den enkelte, da vi nu er så forskelligt indrettet.

Fru Lilli Gyldenkilde lægger mest i, at vi mener noget i retning af, at kvinder skal hjem og passe børnene og alt det dér. Her kræves en holdningsændring i samfundet, og efter venstres opfattelse bør det i lige så høj grad være manden som kvinden, der tager deltidsbeskæftigelse og dermed har større tid til at tage sig af børnene. Det er ikke noget, der efter vores mening skal være kønsbestemt, så det kun er kvinderne. Det kan i lige så høj grad være det ene køn som det andet køn, så vi har altså ikke den hensigt, at det netop skal være kvinderne. Der er ingen tvivl om, at det på kort sigt mere bliver kvinderne, men det hænger sammen med det kønsrollemønster, vi har i dag, og den holdning, man har generelt. Men jeg har da håb om, at man i fremtiden får en sundere indstilling til disse ting, således at det på lang sigt i lige så høj grad vil være manden som kvinden, der vil gå mere derhjemme.

Hr. Bolvig sagde, at vores hensigter var gode, og nævnte ud over en række positive bemærkninger, som jeg takker for, nogle problemer. Det er rigtigt, at der naturligvis er problemer omkring supplerende dagpenge. Det skal ikke være sådan, at når man har valgt at gå på deltid, så kan man også få supplerende dagpenge.

Med hensyn til anciennitet er det også rigtigt, at der er et problem, men dér er det jo igen, at dér må vi i vores samfund til at vælge lidt. Man kan ikke få det hele. Det kan godt være, at det i mange arbejdssituationer er muligt i en periode at have deltidsarbejde og samtidig sikre sig anciennitet og forfremelsesmuligheder og alt det dér, det kan godt forenes i mange situationer. I andre situationer kan det måske ikke forenes, men dér må man altså vælge: er man et karrieremenneske, eller vil man have mere tid til sine

børn og sin familie? Man er altså nødt til at give afkald i nogle tilfælde.

Så nævner hr. Bolvig akkordarbejde og deltid. Det er rigtigt, at det kan være meget vanskeligt. Men vi siger jo ikke, at der skal indføres deltid overalt. Vi siger, at hvor arbejdsgiverne og de enkelte ansatte eller en enkelt ansat kan blive enige, skal man gøre det. Det problem er sådan set et andet problem, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt man skal have akkordarbejde eller ej. I det øjeblik der er en aftale og begge parter er enige om, at der skal være deltid, så synes vi, at ingen andre skal blande sig.

Så er der det med skrivebordene, som er et lille praktisk problem. For hele HK-området og andre områder, hvor det er kontorarbejde, er der nogle praktiske problemer. De steder, hvor man har deltid i dag, praktiserer man det mange gange ved at folk deler f. eks. et skrivebord; én kommer om formiddagen, en anden kommer om eftermiddagen. Det kan sagtens lade sig gøre. Andre har det på den måde, at den ene tager den ene uge og den anden tager den anden uge, og dér kan man altså også dele faciliteterne. Derfor kan jeg berolige hr. Knud Lind, som mest var optaget af, om det ville koste flere penge for det offentlige, med, at det kan jeg ikke forestille mig at der bliver tale om.

Jeg vil også sige tak til CD for den store sympati, og vi glæder os til et godt og sagligt udvalgsarbejde.

Jeg vil også sige tak til VS. Fru Anne Grete Holmsgård propagerede lidt for vores valgplakater og for vores gode og sunde synspunkter i forhold til organisationerne, det vil jeg takke for. Jeg vil også takke for, at VS gik imod forslaget, for havde VS gået ind for det, var jeg nok blevet lidt betænkelig ved, om vi nu var kommet med det rigtige forslag.

Jeg vil til allersidst sige, at det, der er formålet, er at gavne to grupper. Den ene er den gruppe, hvor der er små børn, og hvor der er mange, der ønsker at være sammen med deres børn. De støder i dag mod mange hindringer, de kan ikke få lov til at gå på deltid, organisationerne går i vejen. Den anden gruppe er de ældre, hvor vi mener, det er rigtigt at indrette arbejdsmarkedet sådan, at de ikke går fra fuld beskæftigelse til nul, men hvor de har muligheder for at nedtrappe deres arbejdstid. Det er en langt sundere po-